

הַיְאֵי עֵת, מִסְטָרָא אַחֲרָא וּכְאִשֶּׁר גּוֹרְמִים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם ע"י עוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁלֹּא יִמְצָא הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַנְּחָלִים בַּמַּלְכוּת וּגּוֹרְמִים שֶׁהַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת עַת יוֹנֶקֶת מֵהַסְטָ"א שֶׁאֲחִיזָתָה הוּא מְדִינֵי הַיְסוּד (רמ"ק), בְּדִין דִּינִין מִתְעָרִין בְּעֶלְמָא, וְשֶׁלְמָא לָא אֲשֶׁתִּכַּח וְאִזְ הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים לִפְעוֹל דִּין קִשָּׁה בְּעוֹלָם וְהַשְּׁלוֹם לֹא נִמְצָא בְּעוֹלָם. וְכֹד בְּעָאן בְּנֵי עֶלְמָא לְאַתְבְּרָכָא, לָא יִכְלִין אֱלֹא עַל יְדֵא דְכֶהֱנָא וּכְאִשֶּׁר בְּנֵי הָעוֹלָם רוֹצִים לְהַתְּבַרֵךְ הֵם אֵינִם יִכּוּלִים לְהַתְּבַרֵךְ אֲלֵא רַק ע"י יְדֵי הַכֹּהֵן, בְּגִין דִּיהִתְעַר בְּתָרָא דִּילֵיהּ, וְתַתְּבַרְךְ מִטְרוֹנִיתָא, וְיִשְׁתַּכַּחוּ בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עֲלֵמִין בְּכַדִּי שִׁתְעוֹרֵר סְפִירַת הַחֹסֶד שֶׁהַכֹּהֵן אַחֲזוּ בָּהּ וְתִשְׁפִיעַ בִּיְסוּד וְאִז תִּתְבַרֵךְ הַמַּלְכָּה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת וְתִתְמַתֵּק מְדִינָהּ וְאִז יִמְצְאוּ הַבְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

תָּאנָא, בְּהֵיִא שְׁעָתָא, בְּעָא מִשָּׁה קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְלָה דָּא לְמַדְנּוּ שְׁבָאוֹתוֹ שְׁעָה שֶׁל מַעֲשֵׂה הָעֶגֶל שֶׁאֵל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ מִלְּפָנֵי הַקַּב"ה דָּבַר זֶה (רמ"ק), אָמַר לֵיהּ, אֵי בְּנֵי עֶלְמָא יְתוּבוּן קַמְךָ, עַל יְדֵי דְמָאן מִתְבְּרַכָּאן וְאִמַר מֹשֶׁה לַקַּב"ה שֶׁאִם בְּנֵי הָעוֹלָם יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ ע"י מִי הֵם יִתְבַּרְכוּ וּבִאִיזָה אֹפֶן יִתְמַתְקוּ דִּינֵי הַמַּלְכוּת וְאִז יוֹסֵר עֵיכּוֹב הַשְּׁפַע (רמ"ק). אָמַר לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֵי אַתְּ אוֹמַר, דְּבַר אֵל אַהֲרֹן אַחִיךָ, דְּהָא בִּידֵיהּ מְסִירָאן בְּרַכָּאן לְעֵילָא וְתַתָּא אִמַר לוֹ הַקַּב"ה לְמֹשֶׁה וְכִי אַתָּה שׁוֹאֵל מִמֶּנִּי דָּבַר זֶה הֲרִי תְּדַבֵּר אֵל אַהֲרֹן אַחִיךָ הַאֲחֻזוּ בְּמִידַת הַחֹסֶד וְהֲרִי בִידוֹ מִסּוּרוֹת הַבְּרָכוֹת שֶׁל לְמַעְלָה וְשֶׁל

למטה דהיינו שכאשר יעשו תשובה אז ע"י ברכת הכהן האחוז בחסד ימשך השפע למלכות ומשם לכל העולמות כולם.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן אַחִידְךָ וְאֵל יִבְאֵ בְּכָל עַת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'. אָמַר רַבִּי אֲבָא וְהַקְדִּים

רבי אבא ואמר, זְמַנִּין אֵית קָמִי קַדְשָׁא בְרִידְךָ הוּא, לְאַשְׁתַּכְּחָא רַעְוֹן, וְלַאשְׁתַּכְּחָא בְרַכָּאן, וְלַמְתַּבַּע בְּעוֹתֵי שֵׁשׁ זְמַנִּים לַפְנֵי הַקַּב"ה שֵׁשׁ בְּהֵם שַׁעַת רַצוֹן וְכֵן יִמְצָא בְּהֵם הַבְּרֻכּוֹת וְהַזְמַן

המסוגל לבקש בקשות, וְזְמַנִּין, דְרַעְוֹן לָא אֲשַׁתְּכָחוּ, וּבְרַכָּאן לָא מְזַדְמָנֵן, וְדִינִין קִשְׁיִין מִתְעָרִין בְּעֵלְמָא. וְזְמַנִּין דְדִינָא תְלֵי וִישׁ זְמַנִּים אַחֲרִים שְׁאִין בְּהֵם שַׁעַת רַצוֹן וְאִין הַבְּרֻכּוֹת מְזַדְמָנֵן וְאִין הַדִּינִים הַקְּשִׁים

מתעוררים לפעול בעולם ויש זמנים שהדין עומד ותלוי והיא מדת הדין הרפה (רמ"ק).

תָּא חַוִּי, זְמַנִּין אֵית בְּשַׁתָּא, דְרַעְוֹנָא אֲשַׁתְּכַח. וְזְמַנִּין אֵית בְּשַׁתָּא, דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח. וְזְמַנִּין אֵית בְּשַׁתָּא, דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח וְתֵלִיא ובא וראה שיש זמנים בשנה שהרצון נמצא בהם והם

חודשי אדר ניסן איר וסיון, ויש זמנים בשנה שהדין נמצא בהם והם חודשי תמוז אב טבת ושבט, ויש זמנים בשנה שהדין תלוי בהם והם חודשי אלול תשרי חשוון וכסלו (רמ"ק).

זְמַנִּין אֵית בְּיַרְחֵי, דְרַעְוֹנָא (דף נ"ח ע"ב) **אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ. וְזְמַנִּין**

אֵית בְּיַרְחֵי, דְדִינִין אֲשַׁתְּכַחוּ, וְתֵלִיין עַל כֻּלָּא וכן יש זמנים

בחודש שהרצון נמצא בהם והוא מזמן א' בחודש עד אמצע החודש שאז זמן מילוי

הירח, ויש זמנים בחודש שהדין נמצאים בהם ותלויים על הכל והוא בזמן החצי השני של

החודש שהוא זמן מיעוט הירח (רמ"ק).

**זְמַנִּין אֵית בְּשָׁבוּעֵי, דְרַעְוֹן מִשְׁתַּכְּחֵן, וְזְמַנִּין אֵית
בְּשָׁבוּעֵי, דְדִינִין מִשְׁתַּכְּחֵן בְּעֶלְמָא** וכן יש זמנים בשבוע

שהרצון נמצא בהם שהם ימים א' ג' ד' ו' ז', ויש ימים בשבוע שהדין מצוי בעולם והם ימי

שני וחמישי (רמ"ק). **וְזְמַנִּין אֵית בְּיוֹמֵי, דְרַעְוֹא אִשְׁתַּכַּח**

בְּעֶלְמָא וְעֶלְמָא אֶתְבְּסָמָא. וְזְמַנִּין אֵית בְּיוֹמֵי דְדִינִין

תְּלִיין וּמִשְׁתַּכְּחֵן, וְאַפִּילוּ בְּשַׁעֲתֵי ויש זמנים ביום שהרצון מצוי בהם

והעולם אז ממותק שהוא בזמן חצות הלילה עד חצות היום, ויש זמנים ביום שהדין תלוי

ונמצא בהם שהוא מחנות היום עד חצות הלילה, ואפילו בתוך השעות עצמם יש זמן שהוא

רצון ויש זמן שהוא דין. **וְעַל דָּא פְּתִיב, (קהלת ג) וְעַת לְכָל חַפְצֵי וְגו'**

ולכן כתוב ועת לכל חפץ כי יש זמנים של רצון ויש זמנים של דין. **וּכְתִיב, (תהלים**

טט) וְאַנִּי תִפְלְתִי לְךָ וְגו' וכן כתוב ואני תפילתי לך ה' עת רצון שהוא בשעת

רצון. **וּכְתִיב, (ישעיה נה) דְרִשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ** וכן כתוב דרשו ה'

בהמצאו שהוא בזמן הרצון לקבלת התשובה. **וּכְתִיב** וכן כתוב, **(תהלים י) לָמָּה**

יְהוָה תַעֲמוּד בְּרַחֵק תַעֲלִים לְעֵתוֹת בַּצָּרָה [נח] דהיינו שיש

אור הרשב"י

בהיותו יודע את הזמן אשר יצא חפשי מהצרה שהוא בו הוא מצפה ומקוה על יום זה שיחליץ מצעריו. ומשל למלך נתן את עבדו בבית הסוהר וקויה שבעבור הזמן יוצא חפשי, שנית

[נח] ובביאור פשט הפסוק ביאר המשנה שכיר שמש"כ "תעלים לעתות בצרה" פירושו, דהנה אדם שהוא בעת צרה וצר לו בשמים, יש לו תקוה לחכות על ישועה לנאול אותו מיד צר, א'

הלימוד היומי

זמנים של דין וצרה בעולם. וּבְתֵיב, (ירמיה לא) מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי כי יש זמנים שה' משגיח מרחוק בהסתרת פנים. וְזִמְנֵינִי דַּאֲיָהּוּ קָרוֹב, דְּבִתֵּיב ויש זמנים שהקב"ה משגיח מקרוב שהוא שעת רצון כמש"כ, (תהלים קמה) קָרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאָיו [טז]. בְּגִין כֶּךָ, וְאַל יבא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו' ומשום כך כתוב ואל יבוא בכל עת אל הקודש אלא רק בזמן של יוה"כ שהוא זמן רצון.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָא אֻקְיָמְנָא. מְלָה בְּעֵתוֹ, וְהִכִּי הוּא וְדַאֲיָ אַמְנָם רַשְׁבִּי אֹמַר שִׁמְשׁ"כ ואל יבוא בכל עת הוא על דרך הסוד וכמו שביארנו את מלת "בעתו" שפירושו על המלכות הנקראת עתו של היסוד וכך הוא הפירוש בודאי, וְהִכָּא אַתָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַזְהָרָא לְאַהֲרֹן, דְּלָא יִטְעֵי בְּהִהוּא חוּבָא, דְּטָעוּ בְּנוֹי וְכַאן בַּא הַקְּב"ה וְאֹמַר ואל יבוא בכל עת אל הקודש והוא בכדי להזהיר את אהרן שלא יטעה באותו חטא כמו שטעו וְחֲטָאוּ בְּנוֹי, דְּהָא הָאִי עֵת יְדִיעָא, בְּגִין כֶּךָ לָא יִטְעֵי לְחַבְרָא

אור הרשב"י

[טז] וביאר התניא שמש"כ קרוב ה' לכל קוראי לכל אשר יקראוהו באמת פירושו שאין אמת אלא תורה דהיינו שקורא להקב"ה ע"י התורה דוקא לאפוקי מי שקורא אותו שלא על ידי עסק התורה אלא צועק כך אבא אבא וכמו שקובל עליו הנביא ואין קורא בשמך וכו' ומזה יתבונן המשכיל להמשיך עליו יראה גדולה בשעת עסק התורה.

גם בתוך הזמן שהגביל לו אם המלך עובר דרך בית הסוהר ויראה צערו הוא מקוה שיכמרו רחמי המלך עליו ויוציאו מהצרה, אבל אם לא קבע לו זמן, וגם אין המלך עובר בשום פעם לפני בית הסוהר אזי צרתו כפולה באין לו שום תקוה, וזש"ה למה תעמוד ברחוק ולא תראה בצערי, גם תעלים לעתות בצרה על כן אבדה תקותי לגמרי ח"ו.